

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Slægt & Stavn

25. Aargang Nr. 2 Maj 2006

Udvandring

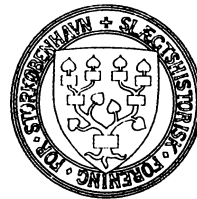

*Forsidebilledet stammer fra en postkortsamling fra først i 1900-tallet.
Det skønnes at være fra 1910-20. Læg mærk til at der på Hotellets husmur står:
Canada Pacific Linien*

*...alle Pladser i de Forenede Stater - Agent for Aarhus og Opland.
Udvandrings kontor - 105 kr. til Amerika.*

Billedet er fra Frederiksgade i Aarhus.

**Slægtshistorisk forening
for Storkøbenhavn.**
<http://www.genealogi-kbh.dk>

Stiftet den 7. januar 1977.

Formand:	Anna Margrethe Krogh-Thomsen. Hedebyvej 5 3650 Ølstykke	Tlf: 4717 9251 E-mail: krogh@get2net.dk
Kasserer:	Bent Jensen Konkylievej 23 2650 Hvidovre	Tlf: 3678 8775 E-mail: sfs.bentjensen@stofanet.dk
Sekretær:	Gyda Mølsted Ajax Alle 18 2650 Hvidovre	Tlf: 3649 2878 E-mail: harald-gyda@adr.dk
Ansvarshavende redaktør:	Gitte Bergendorff Høstbo Obovej 14 2730 Herlev.	Tlf: 4484 9131 E-mail: janhb@mail.danbbs.dk
Bestyrelsesmedlem.	Peter Wodskou Arnesvej 44 2700 Brønshøj	Tlf: 3828 9475 E-mail: peter.wodskou@get2net.dk
Bestyrelsesmedlem.	Erling Dujardin Dige huset 5, st. 1 2670 Greve	Tlf: 4390 8625 E-mail: fam.dujardin@image.dk
Bestyrelsesmedlem.	Anette Eitz Flügge Østergården 14, 3.th. 2635 Ishøj	Tlf: 4353 4736 E-mail: anette.flygge@ishoejby.dk
Best.suppleant.	Ruth Elsøe Strandhaven 15 3060 Espergærde	Tlf: 4913 2012 E-mail: ruth-e@mail.dk
Bladhjælper men ikke medlem af bestyrelsen	Aino Kronsell Trilby L. Gustafson	E-mail: aino@kronsell.dk E-mail: info@scandgen.com

Bladet sendes gratis til foreningens medlemmer – 4 gange årligt: Uge 8 – 18 – 32 og 45.

Midt i februar, først i maj, først i august og først i november. **Artikler bedes sendt til Redaktøren.**

Deadline for forslag til artikler er 5. januar, 8. marts, 1. juli samt 4. oktober.

Prisen for enkelte numre er kr. 20.- (+ forsendelse). Abonnement koster kr. 100.- pr. år inkl. forsendelse.

For udenlandske abonnementer betales desuden porto for forsendelsen..

Tilmelding kan ske ved indbetaling på **foreningens girokonto 220 8628.**

Kontingent for medlemskab af Slægtshistorisk forening for Storkøbenhavn er: kr. 225.- pr. år, inkl. Slægt & Stavn og 2 numre af Slægten. 2 samboende medlemmer betaler kr. 275.- pr. år.

Gæstebillet til vore foredrag er kr. 25.- pr. gang. Ved for sent indbetaling af kontingent pålægges et gebyr på 20.- kr. pr. rykker. Eftertryk med kildeangivelse er tilladt efter aftale med redaktionen.

P.S. Artikler i bladet afspejler ikke nødvendigvis foreningens holdning.

Årsberetning for 2005

Vor forening havde ved udgangen af 2005 i alt 494 medlemmer, deraf 39 samboende, samt 107 bladabbonnenter. En lille tilbagegang på 13 medlemmer, så det er rigtig fint. Vi arbejder alle på at få en god forening til gavn for vore medlemmer. De fleste nyindmeldelser kommer via vor hjemmeside. Det er jo på nettet de fleste søger, når de vil finde oplysninger om aktiviteter og lignende inden for slægtsforskning. Jeg håber, der fortsat vil ske fremgang, så så mange slægtsforskere som muligt kan få glæde af vore aktiviteter.

Vi har holdt 8 foredrag, som vi plejer:

1. De vestindiske lokalarkiver	Erik Gøbel
2. "En udvandrehistorie blev til flere"	Benny Boysen
3. Hjemmesider til slægtsforskning	Charlotte S.H. Jensen
4. Udlagt barnefader- hvad så?	Erik Kann
5. "Hvad hed bondens ko?" Fæstebønder	Erik Kann
6. Søetatens arkiver	Frank Allan Rasmussen.
7. "Holger Danskegruppen"	Peter Birkelund
8. Slægtsforskning i Tyskland	Henriette L. Idestrup

Den 16. april holdt vi Dansk / Svensk slægtsforskertræf i Herlev. Det var et meget vellykket arrangement. Slægtsforskere fra mange svenske foreninger i Skåne, Halland og Blekinge samt flere andre foreninger, var mødt op for at give råd og vejledning til de danske deltagere. Der var arrangeret mange fine stande, som blev livligt besøgt hele dagen. Charlotte S.H. Jensen holdt et foredrag om, hvordan og hvor man evt. kunne søge, hvis man har svenske aner i sin slægt.

Forårsudflugt 2005. Den 21. maj kørte bussen, med omkring 46 deltagere mod syd til området omkring Stevns. Det første, vi så, var Rasmus Svendsens skole fra 1644. Derfra til den smukke Blåbæk Mølle, hvor vi kom indenfor og så og hørte om møllen. Videre gennem Lille Heddinge til Prinseskolen i Store Torøje, hvor vi så en af Danmarks fint bevarede Rytterskoler. En dejlig frokost blev indtaget på Karise Højskole. Efter frokost kørte vi videre til landbomuseet Lundekrog. Dette var, for mange af os et af dagens højdepunkter. Med alle de spændende og flot opsatte udstillinger, var det virkelig et besøg værd.

Slægtsforskerdagen blev afholdt den 22. oktober i Valby Medborgerhus. Det var 14. gang, vi holdt slægtsforskerdag. Denne gang under temaet "Sundhed og sygdom gennem tiderne". Med 4 rigtig spændende foredrag. Denne gang var der kun 117 deltagere, det var mere passende end de tidligere år. Dagen var meget lang, så vi har i bestyrelsen besluttet, at der fremover kun skal være 3 foredrag på en slægtsforskerdag. Det vil give lidt mere luft i programmet, og vi kan også slutte lidt tidligere. Det var sjette gang i Valby Medborgerhus, vi er glade for at være i disse lokaler, og lejen er rimelig.

Vort blad Slægt & Stavn, kører rigtig fint. Det er et spændende blad med mange gode artikler, og andre nyttige oplysninger. Det bliver læst ud over hele landet. Det kan ses af de mange nye abonnemeter, vi får på bladet fra folk, der bor langt fra Københavnsområdet og nogle endda i udlandet. Vore medlemmer er flinke til at sende forslag til artikler til redaktionen, men der må stadig gerne komme endnu flere indlæg og ideer fra vore medlemmer. Vort tilskud fra bladpuljen var i 2005 steget til 7649 kr. Vi håber dette stadig fortsætter, men vi ved jo alle, at den slags love kan ændres fra dag til dag. Vores fine blad blev igen godkendt til portostøtte, Mange andre foreningsblade har ikke været så heldige. Mange tidsskrifter og foreningsblade har måttet opgivet at fortsætte deres udgivelse.

Vor hjemmeside udvikler sig stadig. I løbet af 1 måneds tid vil den ændre udseende og blive mere brugervenlig. Den nye forside er allerede blevet offentliggjort. Især vil vores store linkside blive opdelt i nogle underpunkter, så alle lettere kan bruge den. Vi bruger en del penge på hjemmesiden, for den er nu engang "foreningens ansigt" udad til. "Anetavlen" bliver også brugt rigtigt flittigt. Men den kan sagtens tåle at blive brugt endnu mere. I skrivende stund har der været 168.556. besøgende på siden. Mange har skrevet indlæg, men jeg håber, at endnu flere vil gøre det i fremtiden. På vor hjemmeside under punktet "Hent og print", kan der udprintes forskellige doku-menter, vejledninger og artikler. Især minder jeg om, at bilag til de forskellige foredrag vi har haft, bliver lagt her, så alle interesserede selv kan printe dem ud. Alt bliver lagt som pdf-filer, så de kan printes ens ud på alle printere. Det er vor opfattelse at vi gennem vor hjemmeside kan hjælpe flere medlemmer. Ved at vænne os til at bruge den endnu mere, og være flittige til at komme med indlæg og svar, kan vi få et rigtig godt redskab til udveksling af informationer mellem slægtsforskere og andre, der måtte have interesse deri. Vi håber vor hjemmeside stadig må være i udvikling i de kommende år.

Kontingentet er steget, så det vil nu forblive uændret, i forhåbentlig mange år frem. Vi fik et større overskud, end vi kunne forudse, idet vi igen fik et fint overskud både fra slægtsforskerdagen og forårsudflugten, poster der lige så let kunne have givet underskud. Den bevilgede portostøtte har vi også fået igen, men ingen ved jo, hvor længe det varer. Vi har nu købt 2 fine nye skabe, som kan stå fast i kirkebygningen. Vi har længe haft ønsker om at købe et nyt højtaleranlæg. Dette kan vi nu tillade os. Det kan godt blive dyrt (omkring 30.000 eller mere). Men vi vil købe det nu, hvor vi har råd til det.

Bestyrelsesmøder er afholdt på skift hos de enkelte medlemmer af bestyrelsen og er derfor ikke nogen udgift for foreningen. Det er gode saglige møder, hvor vi prøver at udnytte tiden bedst muligt. Så der er ikke tid til megen "snak udenom".

Jeg er selv utrolig glad for vores bestyrelse og vore faste hjælpere. Den er blandet sammensat, hvor vi alle har forskellige evner. Vi har delt opgaverne iblandt os, så alle bliver involverede og har et ansvar for deres opgave. Ved vore bestyrelsesmøder, bliver alt grundigt diskuteret og planlagt. Vort regnskab kører nu fint på EDB, så det er blevet

meget lettere at overskue og administrerer. Ligeledes tak til alle, der i det daglige hjælper foreningen i dens arbejde.

Sammenslutningen af Slægtshistoriske Foreninger - SSF. Vi får i vor forening bladet Slægten 2 gange årlig. I Slægten kan vi se hvilke aktiviteter der foregår rundt omkring i andre foreninger og måske tage på besøg der. I Københavnsområdet og Nordsjælland er der mange forskellige foreninger og nye dukker stadig op. Bladet Slægten og de andre gode nyttige hæfter, som udgives, er en god hjælp for almindelige slægtsforskere.

Jeg takker for godt samarbejde i det forløbne år, både til bestyrelsen, vore faste hjælpere og til alle vore medlemmer. Ligeledes tak til de personer udenfor vor forening, som vi har samarbejdet med. En speciel tak til ledelsen af kirkebygningen her, som har åbnet dørene for os, så vi kan holde vore møder under disse gode forhold.

Anna Margrethe Krogh-Thomsen

Regnskab For Året 2005

Slægtshistorisk forening for Storkøbenhavn

REGNSKAB FOR ÅRET 2005

INDTÆGTER	2004	
Årets kontingent	104.560,00	87.070,00
Forkrædflugt	926,00	1.043,00
Slægtsforsikring	5.369,25	9.686,00
Diverse indtægter	0,00	1.674,00
Renter og gebyrer	1.786,53	622,29
I alt	112.641,78	
Årets overskud	30.117,57	
	<u>82.524,21</u>	

Inventarliste:

Videokanon, overheadprojektor, lysbilledapparat, lærmed, forstærker, scanner samt 2 skabe.

Medlemstal pr 31.12.2005

494 medlemmer (heraf 39 samboende)
samt 107 bladabonement

AKTIVER

Kontantbeholdning	1.076,50
Girokonti	12.504,35
Checkkonto	633,04
Højrentekonto	107.803,29
	<u>122.017,18</u>

UDGIFTER

	2004	
Medlemsmøder	8.674,00	5.327,00
Slægt & Stavn	16.900,21	23.917,11
Trykning + porto	35.145,02	
Distributionstilskud	-7.649,81	
Abonnementer mm	-10.595,00	
SFS (Slægten)	20.377,95	16.834,00
Dansk-svensk træf	768,50	0,00
Hjemmeside/Internet	13.608,50	13.579,50
Inventar	8.172,50	0,00
Indbinding Slægt & Stavn	3.000,00	0,00
Kontorartikler mm	5.814,96	3.103,30
Porto	2.502,45	2.788,00
Øvrige administrationsomk.	1.948,25	2.317,50
Ophavsretsafgift	0,00	1.500,00
Gebyrer mm	756,89	589,00
I alt	<u>82.524,21</u>	

PASSIVER

Egenkapital pr 1.1.2005	50.169,61
Årets overskud	30.117,57
	<u>80.287,18</u>
Forudbetalt kontingent mm	41.730,00
	<u>122.017,18</u>

Regnskabet er revideret og afsløret med de foreliggende bilag Hvidovre, 17.1.2006 Bent Jensen, kasserer

Bent Jensen

Ballerup 8.2.2006, Alice Gottschalk, foreningsvalgt revisor

Alice Gottschalk

Kasserer Bent Jensen

Generalforsamlingen den 8. marts 2006

Formanden Anna Margrethe Krogh-Thomsen bød velkommen.

a. Valg af dirigent

Jørgen Bach Nielsen blev foreslået og valgt.

Han konstaterede, at generalforsamlingen var lovligt indvarslet. Spurgte, om nogen havde indvendinger. Ingen reaktion.

b. Formanden aflægger beretning for det forløbne år

Formanden aflagde sin beretning. Denne blev godkendt med applaus.

Jørgen Bach Nielsen gjorde opmærksom på, at formanden havde været medvirkende til, at arkiverne igen åbner om mandagen.

c. Kassereren aflægger det reviderede regnskab til godkendelse.

Kassereren aflagde regnskab. Regnskabet blev godkendt med applaus.

d. Behandling af indkomne forslag

Der var ikke indkommet nogle forslag.

e. Fastlæggelse af kontingent for det kommende kalenderår

Formanden udtrykte håb om, at kontingentet kan holde sig i ro på nuværende stade nogle år endnu.

f. Valg af medlemmer til bestyrelsen & 1 suppleant

Bestyrelsen foreslog Anette Eitz Flügge. Hun var ikke til stede, men havde gjort opmærksom på, at hun var indforstået med at blive valgt, hvilket skete.

Gitte Bergendorff Høstbo og Gyda Mølsted blev genvalgt. Ruth Elsøe blev genvalgt som suppleant.

g. Valg af revisor & 1 revisorsuppleant

Rolf Deschler blev valgt som revisor. Aino Kronsolf blev genvalgt som revisorsuppleant.

h. Eventuelt

Dirigenten spurgte, om der var nogen, der ønskede ordet til bemærkninger.

Dette var ikke tilfældet.

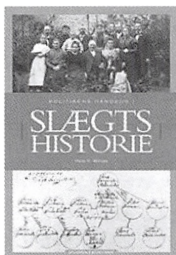
Dirigenten afsluttede generalforsamlingen og takkede for god ro og orden.

Formanden takkede dirigenten for den gode ledelse af generalforsamlingen.

Generalforsamlingen blev afsluttet kl. 19.²⁰

Referent: *Gyda Mølsted*

Tiltrådt: *Jørgen Bach Nielsen*

Hans W. Worsøe er barslet med en ny bog om Slægtshistorie

Ja så gjorde Hans Worsøe det igen, for femte gang. Siden den første "Find dine rødder" udkom i 1987, er den blevet efterfulgt af nye udgaver - senest bogen "SLÆGTSHISTORIE" med nye informationer og vejledning i slægtsforskning. Letforståelig for en nybegynder men stadig interessant for den mere erfarne slægtsforsker. Bogen udgives af Politikens Forlag og har 240 illustrerede sider og koster 269 kr.

Find slægtninge i hele verden

Af Gitte Bergendorff Høstbo

I århundreder har vores forfædre søgt nye eventyr i fremmede lande. Viden, om hvor de blev af, er ofte tabt for de efterkommere der blev hjemme.

De fleste rejste til Amerika, men rejserne gik også til lande i andre verdensdele som til Canada, Argentina, Brasilien, Australien, Papua -Ny Guinea, Sydafrika og Zimbabwe, og New Zealand og Palæstina. Forskellige lande var populære mål i forskellige perioder. Alle disse personer kan for os som efterkommere være svære at finde, men det kan dog lade sig gøre især ved hjælp af Internettet, der kan genoplive historien og kan give adgang til slægtens fortid.

Hvor skal vi starte, når vi vil vide noget om deres udrejse og deres nye destination i det fremmede? Ofte sendte udvandrerne postkort og breve til dem derhjemme. De kunne indeholde oplysninger om, hvordan det gik i det nye land, hvor de bosatte sig, og om de havde fået arbejde. Kig i gemmerne, læs brevene og kig på poststemplerne. Disse kan være gode spor, når jagten i alverdens databaser begynder. Her kommer nogle få udvalgte baser.

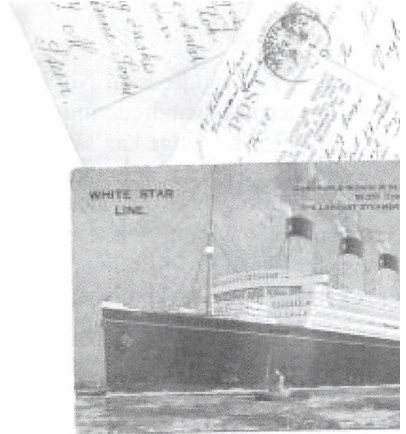
En god start er passagerlisterne fra **Hamburg**, som mange udvandrere benyttede inden afskeden med Europa. Her udvandrede ca. 5 millioner mennesker i perioden 1850-1934. Statsarkiverne i Hamburg er i gang med at indtaste alle de mange passagerlisterne fra Hamburg og mange af dem er allerede søgbare. Her er der adgang til et arkiv, som giver oplysninger om fornavn og efternavn, ægteskabelig status, fødselsår samt ønsket destination for rejsen. Siden findes både på engelsk og tysk og svensk.

<http://ltyr.hamburg.de>

Også vore nære naboer i **England og Wales** modtog indvandrere. Her begyndte man i 1837 at nedskrive fødsel, vielser og dødsfald.

På siden kan du søge efter disse oplysninger fra perioden 1837-1982. Transskriberingen af disse oplysninger er digitaliserede og indtastet af frivillige.

<http://freebmd.rootsweb.com/cgi/search.pl>

Mange der udvandrede til Norden kom bl.a. også fra **Polen**. Herfra udvandrede millioner af mennesker fra til hele verden. Mange kan således spore sine rødder, tilbage til det nuværende Polen. Forfædre til dem kan have været af polsk, ungarsk, tysk, jødisk, eller rumænsk afstamning. Disse etniske befolkninger kan have haft mange forskellige religiøse tilhørsforhold som f.eks. romersk katolske, græsk katolske, lutherske, ortodokse m.m. I *The Poznan Marriage Indexing Project*, på www.polishroots.com kan du få gratis hjælp til at finde dine polske forfædre.

Udvandringen til **Australien** er ukendt for de fleste, og kendskabet for de fleste begrænser sig til kænguruer og aboriginerne. I perioden 1788-1868 kom de første kolonister til Australien, og de første kolonier blev oprettet. Først var det straffefanger fra England, der udgjorde den udenlandske del af befolkningen. Om dem kan du søge på www.ancestry.com/search/db.aspx?dbid=5517 Senere blev det igennem århundredet et attraktivt land at udvandre til, og indvandrerne kom nu fra hele verden.

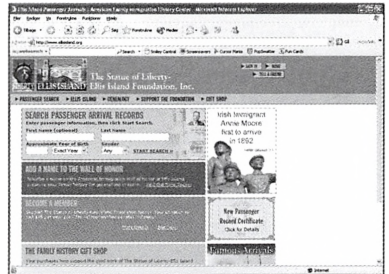
På hjemmesiden www.looking4kin.com/au.htm kan du finde links videre til næsten alle sider i Australien, der omhandler slægtsforskning samt mange spændende baser at søge i. Her kan du finde alt fra fødsel, bryllup, død, grave, soldaterbiografier, australske grave i Sydafrika m.m. Hjemmesiden "The Australian Family History" www.cohsoft.com.au/cohsoft/gene/cds/aust.html indeholder en stor mængde materiale med en stor vifte af kategorier med informationer om australsk indvandring.

Mange har ukendte slægtninge i **Sydamerika**. En mulig kilde ligger i South AmericanGenWeb, hvor det er muligt at søge aner eller slægtninge på en af de mange databaser. Projektet SouthAmericanGenWeb startede i 1998 og bidrag til basen vokser dag for dag. www.worldgenweb.org

Millioner af indvandrere ankom via havnen i New York. Fra 1892 skulle alle ind via karantænestationen **Ellis Island** – en lille ø i New Yorks havn – porten til det nye land. 12 millioner mennesker nåede at passere, før stationen lukkede i 1954. Omkring 40 % af alle nulevende amerikanere kan i dag spore deres forfædre til at være blandt disse indvandre, der kom via Ellis Island. På øen skulle de registreres, svare på en mængde spørgsmål og igennem en lægeundersøgelse. Registreringen kan i dag ses på Ellis Islands hjemmeside: www.ellislandrecords.org. Du skal bruge et password, som du får gratis ved tilmelding på siden. I denne base kan du finde navn, fødeland samt billeder af de skibe forfædrene ankom med. Oplysninger om, hvilke havne de udgik fra, og passager-lister fra rederierne, ligger også her.

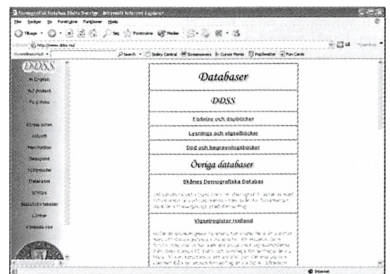
Du kan være meget heldig at finde forfædre og deres efterkommere i den store **amerikanske** internetbase, som kirken ”The Church of Jesus Christ of Latter-Day Saints” – også kaldet mormon kirken – i staten Utah har lagt ud. Mange af de danske udvandrere og deres slægtninge blev netop medlem af denne kirke. Men også aner der ikke er mormoner kan findes i basen. Databasen er meget stor, ganske gratis og er ikke et udtryk for missionsvirksomhed fra kirkens side. Kig på www.FamilySearch.org

I den senere tid er alle kirkebøger i **Norge** blevet digitaliseret og gjort tilgængelige på Internettet. Her kan du søge i databaserne efter norske forfædre. Du kan få informationer fra folketællingerne og kirkebøgerne, emigrantlisterne, skattelisterne og skifte-registrene. Det er gratis at bruge Digitalarkivet som det kaldes og som du finder på Internetadressen: www.digitalarkivet.no

I **Sverige** findes ikke så mange gratis baser, men her er nævnt en enkelt nemlig Demografisk Databas Södra Sverige (DDSS). Foreningen har som mål at gøre alle kirkebogsinformationer fra hele den svenske befolkning fra Skåne, Halland og Blekinge frem til året 1900 frit tilgængeligt på Internettet. Det forventes at alle oplysninger om fødsel, vielser og dødsfald fra 1600- til 1800- tallet vil være at finde på siden snarest. <http://www.ddss.nu/>

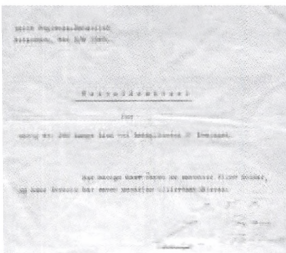

Finske krigsmedaljer?

Min far var født i København i Aldersro sogn 7/4-1914 og navnet var Lauge Kettil Lind. Jeg tror at han brugte navnet Lauge. Han sagde altid, at han var født 1917, så en læsefejl er mulig og af et foto at dømme, så har han ret. Far døde 11/10-2000 i Bjuv i Skåne. Min far rejste till Finland som frivillig under vinterkrigen 1939. Far fortalte ikke meget om Finland eller fra den periode, fra han var med i modstandsbevægelsen. Om Finland sagde han, at han lå ved fronten, og at de fik et gevær og 10 st. patroner og ville de havde flere patroner, måtte de tage dem fra russerne. Han fortalte også, at forsyningstropperne ikke kom frem med mad, så det, de kunne få fat på, var kun et par æg, som de kunne stege i lidt maskinolie på deres spader.

Da far kom hjem fra Finland, gik han med i modstandsbevægelsen. I 1945 kan jeg huske de sorte læderstøvler på nogle, som kom og visiterede vores hus. Mor havde mig på armen. Hun har fortalt for mig, at det var tyskerne, der ledte efter sprængstof. De fandt ikke noget, men far var overordentlig nervøs for, om han havde glemt tændingstråden under vasken og krudtet i spisekammeret. Jeg kan også huske, at der var noget som puslede uden for huset. Det viste sig, at tyskerne havde delt jernbanesporerne, der gik udenfor vores hus. Det resulterede i at lokomotivet kørte af og væltede. Far fortalte også, at han var ude i skovene. Hvad han og de andre lavede, fortalte han ikke meget om, men han var med og lyse for de engelske flyvere, så de vidste, hvor de skulle kaste fornødenhederne ned.

Tekst til billedet: Dansk Finlands-Bataillon, København d. 8/6-1940. Forholdsattest for menig nr. 280 Lauge Lind ved Bataillonens 2. kompani. Den menige har været en særdeles flink soldat, og hans Forhold har været særdeles tilfredsstillende. Underskrevet af J.C.F og J. Poulsen, kaptajn og Adjutant

Efter hjemkomsten til Danmark fik far meddelelse om, at han skulle indfinde sig i København, for at hente sin medalje.

Mange rejste ind, men de kom aldrig tilbage. Tyskerne tog dem, antageligt blev de skudt eller sendt til koncentrationslejre. Min far havde på en underlig måde fået noget at vide og rejste ikke ind til København for at hente sin medalje. Finnerne har i dag en database over dem, som skulle have fået en medalje, men min fars navn er ikke med i denne. Tanken slår mig, at det var et knep for at få de soldater ind, der havde været i Finland for at gøre disse stridsuduelige.

”Kunne det tænke sig, at der er nogle, der ved noget om dette?”

Med venlig hilsen Grethe Gemzøe Fast

Slægt og Stavn er naturligvis også nysgerrig på svaret og derfor må der gerne kommenteres på artiklen, send det gerne til redaktionen. E-mail: janhb@mail.danbbs.dk

VI har undersøgt sagen om de finske medaljer, sammen med flere eksperter der fortæller således:

- 1) Manden på forholdsattesten er dansker
- 2) Tyskerne var kun glade for, at der var danske frivillige og finner der ville kæmpe mod russerne.
- 3) Der har aldrig været hædersmedaljer eller lign. fra dansk side til de danske finlandsfrivillige - nogle har dog fra finsk side modtaget medaljer.

Der findes arkivalier om danske finlandsfrivillige i Forsvarets arkiver. Da Lauge Lind efter hjemkomsten fra Finland er gået ind i modstandsbevægelsen, kan det være derfor han var ønsket likvideret af tyskerne?

I arkiverne er nedenstående blevet fundet.

0280-178 Den Finske Finlandsbataljon 1940-1940 G: Oplysningskort 1-593, 4-B

Nr. 36 A

Fulde Navn: Lind Lauge Kettil

Adresse: Colbjørnsensgade 30

Fødselsdag og -aar: 7/4-1914

Dansk indfødsret

Faders Stilling, Navn og Adr.: Krollør D. C. Lind, Kronprinsessegade 42

Militær uddannelse: Jeg har ikke været soldat grundet frinummer. Jeg har været i England et halvt aar.

Jeg har ikke været soldat grundet frinummer. Jeg har været i England et halvt aar.

Denne kort er udstedt af Danmarks og Finlands Fælles Forsvar og kan ikke anvendes til registrering af Lønløse eller Gæster.

Man kan ikke sætte sig i forbindelse med dette kort. Indfødsret, Nationalitet og Fødselsdato er de eneste data. Forsikringskort: Socialt Sikkerheds, 1938. Udstedt af statsvæsenets Bureau, Rigsdagstjenesten. Indfødsret kan ændres i alle Tjenester. Alle Oplysninger skal i Sandhed og Almindelighed være sande.

Da jeg er arbejdsløs for tiden, vilde jeg gerne afsted så hurtigt som muligt.

Kethil Lind

Colbjørnsensgade 30² Kbh

14/1-40

Lauge Lind

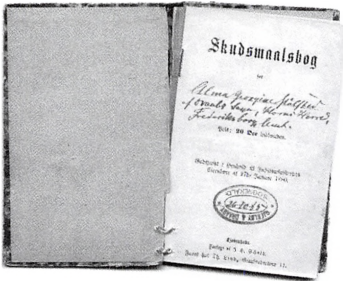
Tekst til billedet a) Nr. 36 A, Fulde Navn: Lind Lauge Kettil. Adresse: Colbjørnsensgade 30, 3 sal. Fødselsdag og -aar: 7/4-1914, Dansk indfødsret?.....

Faders navn, Stilling, Navn og Adr.: Krollør D. C. Lind, Kronprinsessegade 42.

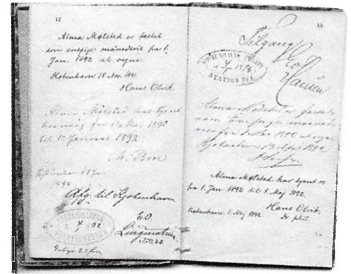
Nærmeste Slægtninge (om gift, antal Børn):..... Militær uddannelse: Jeg har ikke været soldat grundet frinummer. Jeg har i England et halvt aar.

Tekst til billedet b) Da jeg er arbejdsløs for tiden vilde jeg gerne af sted så hurtigt som muligt. Kethil Lind, Colbjørnsensgade 30, 3 Kbh, dato 14/1-40.

Lauge Linds far hed Louis Theodor Henri Lind. Han blev gift med Agnes Gjemzøe. Han var første verdenskrig soldat i den Amerikanske hær og var i krig i Frankrig. Han kom hjem med en medalje, hvilken Grethe Fast har i eje. Louis arbejdede på Ford, da han var i USA. Da Louis Lind blev enkemand så forsøgte han på at få sine børn til Amerika, men det var umuligt på grund af, at de ikke ville give ophold til en enlig far. Han rejste flere gange frem og tilbage mellem Danmark og USA. Da Louis Lind returnerer til Danmark, får han arbejde på Lorry i København. Han boede på Frederiksberg på Kronprinsessevej 42 København.

I mange familier går der en historie!

Sommetider er historien sand, men mange gange er der pyntet på den.

I min familie hørte jeg som barn, at vi skulle stamme fra en adelig familie på fædrene side. Jeg fik aldrig at vide, hvordan det hang sammen. Det var tys-tys. Da jeg senere i livet ønskede at lave slægtsforskning, skulle jeg, som man bør gøre tale med en af de gamle i familien. - Desværre havde jeg kun en gammel faster, som kunne give mig oplysninger. Vi kom jo også frem til det adelige. "Jo, det var ganske vist" – vi stammede fra familien Lerche på Lerchenborg. Der var blot det kedelige, at en stuepige havde ødelagt stamtavlen.

Jeg havde meldt mig til et slægtsforskerkursus hos vores formand Anna Margrethe Krogh-Thomsen. Da jeg kom til første kursusaften, fortalte hun mig, at vi allerede førstkommande lørdag skulle på Landsarkivet, så du må have noget materiale med, sagde hun. Der stod jeg og havde intet.

Nu var det sådan, at min gamle faster skulle på plejehjem. Om fredagen skulle min fætter og jeg rydde hendes lejlighed. Pludselig stod min fætter med noget i hånden. "Jeg tror dette er noget du kan bruge" sagde han.. Det viste sig, at det var min fars og fasters gamle mosters skudsmålsbog. Denne bog blev min indfaldsvinkel til min forskning - om lørdagen gik jeg med Anna Margrethes hjælp i gang i kirkebøgerne. Jeg fandt min fars moster hurtigt. Så fik jeg blod på tanden og gik videre. Med et var jeg tilbage hos greven. Jeg havde endnu ikke lært at læse gotisk, men alligevel fandt jeg ud af, at greven var en mand der hed Ole Carlsen Lerche og så stod der noget mærkeligt, som jeg havde svært ved at forstå. Jeg mente at manden også hed Møller og noget mere. Dette kunne jeg ikke tyde, og fik fat i Anna Margrethe, som hviskede, at han var møllersvend. Ak ja, der forsvandt greven ud i den blå luft. Anna Margrethe spurgte, om jeg nu mistede lysten til at gå videre. Jeg fortalte hende, at nu blev det da sjovt.

Min søde gamle faster var meget interesseret i at få at vide, om jeg havde fundet greven. Hun sagde jo tit, at vi lignede slægten på Lerchenborg - Jeg nænnede ikke at fortælle hende sandheden. Jeg sagde, at jeg havde lidt svært ved at finde noget. Jeg lod hende gå i graven med, at hun var en ane af greven på Lerchenborg.

Den gode møllersvend blev aldrig gift med min tipoldemor, som havde båret frugten fra møllersvenden. Pigen blev alligevel døbt med hans efternavn Lerche. Det har jeg tit undret mig over. I kirkebogen står der: Anna Sophie Lerche – udlagt barnefader Ole Carlsen Lerche. Det er vel ikke almindeligt, at en udlagt barnefader giver sit uægte barn sit efternavn – eller hvordan? Måske har nogen lignende tilfælde i deres familie?.

Til fange på Dagmarhus! og andre oplevelser fra Krigens tid

Under Anden Verdenskrig var min far Kristian Rasmussen med til at trykke illegale blade. Som følge deraf blev han jagtet af tyskerne, og måtte til sidst "gå under jorden", som det hed. Min far kom kun sjældent hjem til sin familie. Vi boede på Christiansdal i Rødovre lige uden for København. I stueetagen Mor, (Far) og vi 3 søskende, ovenpå mine bedsteforældre. Noget af det, jeg selv kan huske, var engang Gestapo kom for at lede efter min far. Min far og mor var hjemme, så de lod mig (jeg har været omkring 6 år lukke op).

En dansk mand spurgte venligt: *Er din far hjemme?* Så kom mor til og lukkede dem ind i den første stue. Her så de sig om, og fik øje på nogle breve, der lå fremme på en kommode. De var tyske "liebesbrieve" (kærlighedsbreve), som min moder havde gemt fra sin ungdom i Sønderjylland. Da Gestapo fik dem i hænderne, begyndte de med et smørret smil at læse dem. De var lagt frem med fuld overlæg af min mor, det gav min far nogle kostbare minutter til at flygte ud af husets bagdør og væk gennem nabohaverne. I køkkenet var nogle af underskabene tømte, og havde en slå sat i indvendig, så far eventuelt kunne gemme sig i skabene. Andre gange kom Gestapo om natten og gennemrodede hele huset, selv i sengene, hvor mine gamle bedsteforældre sov, blev dynerne revet af.

Gestapo blev mere og mere irriteret over ikke at kunne pågribe og fange min far, derfor tog de til sidst min mor med som gidsel til Dagmarhus i København, som ses på billedet her. Bemærk antiluftskystårnene på taget af bygningen.

Billedet er taget af modstandsbevægelsen i hemmelighed.

Fotografering var jo selvfølgelig forbudt. Min mor har senere fortalt følgende om sit ophold på Dagmarhus. Hun blev hentet af Gestapo og ført ind i et rum, hvor hun sad alene og ventede på at blive afhørt. De ville jo presse hende til at fortælle hvor min far opholdt sig.

Ved hende stod en tysker vagt med gevær og det hele, han så meget bøs og streng ud. For hende gjaldt nu alle kneb, så hun prøvede at komme i samtale med ham ved at sige til ham *"Hvor de dog ligner min søsters søn!"* Han så stadig lige streng ud og svarede *"Det er jeg nok også"*, hvortil mor svarede *"Nej det kan De ikke være, for han er lige faldet i den strenge vinter i Rusland kun 19 år gammel og hans broder er ligeledes faldet for et par måneder siden i Rusland knap 18 år gammel, og den tredje søn har vi intet hørt fra! Deres far fik et nervesammenbrud over at miste alle 3 sønner, det tolererer man jo ikke i Tyskland, at en mand er så svag, at han ikke kan ofre sine sønner for fædrelandet, så han "døde" efter en dags ophold på hospitalet"*.

På billedet ses 3 dejlige drenge, der aldrig nåede at blive voksne og få et rigtigt liv.

Da mor var færdig med at fortælle sin beretning, så hun på den strenge soldat og kunne nu se tårer i hans øjne - (han var et menneske trods alt). Han svarede mor *"Skynd Dem at følge med mig, men sig aldrig dette til nogen"*. Derpå tog han mor hårdt i armen og rev hende med ned ad nogle gange til en dør og sagde *"Skynd dig at forsvinde"*. (Han tog hende hårdt for at foregive, at hun skulle flyttes fra en celle til en anden), men det var til en dør ud af bygningen ud til friheden, og det kan nok være mor fik benene på nakken, for at komme ud og advare far og hans venner.

Efter den dag kom far meget sjældent hjem. Selv juleaften blev holdt i smug på en helt forkert dato. Det var svært for os børn at forstå, at vi ikke måtte fortælle til vore kammerater, at nu var det vores tur til at holde jul og få gaver, men heldigvis fik krigen en slutning, og vi kunne leve som andre familier, hvor far kunne være hjemme og læse historier for os børn igen. Min gamle morfar, som var over 70 år og

han boede på 1.salen. Han havde børnebørn og familie både på den tysk og den danske side. Da krigen sluttede kom de "Frihedskæmpere" der nu troede, de var *"herrer over alle"* og ville tage ham med. Jeg husker den gamle mand der stod i gangen, med geværet pegende på sig, og mor der skreg, at han var ingen forræder. Han elskede bare alle sine børn og børnebørn. Da min far og andre naboer kom til, lod de ham heldigvis slippe.

Af Anna Margrethe Krogh-Thomsen

Mohammedtegningerne set i fortidens lys

Formanden for Kronobergs Genealogiska Förening, Aron Axelsson, har i det seneste nummer af foreningens medlemsblad "KGF-Nytt" reflekteret over sagen med Mohammedtegningerne, set i relation til tidligere tiders forhold i Sverige. Vi synes, at artiklen er så god og rammende, at den fortjener at blive kendt også i tegningernes hjemland, og vi har med taknemmelighed fået Aron Axelssons tilladelse til at oversætte de kloge ord og bringe dem i Slægt & Stavn. Der tales godt nok om forholdene i Sverige, men det passer vist også meget godt på Danmark. Døm selv!

1600-tallet er en spændende tid set gennem retsprotokollerne. De giver perspektiv på mennesket, noget vi alle kan behøve i disse dage, hvor nogle tegninger af profeten Mohammed med en bombe i turbanen ser ud til at udløse et alvorligt kultursammenstød.

Lad mig starte med at opsummere: Vore forfædre for 300 år siden ville formentlig have haft større forståelse for den islamiske verdens moralsyn end for vores – måske havde vore forfædre endnu for 100 år siden det også. De ville uden videre tilslutte sig den sidste del af devisen fra Uppsala Universitet "At tænke frit er stort, at tænke rigtigt er større". Blasfemi, at fremstille Gud og Kristus på en latterliggørende måde, var strafbart i Sverige indtil 1970!

Mange svenskere brokker sig over muslimske kvinders hovedbeklædning, men de fleste af vore farmødre og mormødre viste sig ikke ude blandt folk uden at skjule håret under et tørklæde – eller senere en hat. Og benene skulle skjules af en lang kjole. Nu vi taler om det – har I hørt om præsten som reagerede, da kvinderne skiftede tørklædet ud med hatte med fjer i, han sagde: Før havde vi et bønnehus her, men I har gjort det til et hønsehus.

Vi bliver bestyrkede over andre kulturers skik med, at forældrene forbyder eller fremtvinger sine børns giftermål – men du har sikkert truffet svenskere, som ikke måtte gifte sig med den de ville, da de var unge, måske fordi den ene part var fattig eller "af ringe stand". Og går du hundrede år tilbage eller mere, så var det i Sverige normalt, at forældrene bestemte børnenes valg af ægtefælle. En pige jeg er i familie med – nåja hun levede omkring år 1700 – vakte opmærksomhed på tinge, hvor faderen beklagede sig over, at hun nægtede at gifte sig med hans favorit til svigersøn, selvom han forsøgte at straffe og slå for at få hende til at lystre. I retsprotokollen møder man forskellige mennesker midt i datidens hverdag med deres sorger og problemer, med deres handlinger og ord. Digteren Alf Henriksson skriver

*Kollektivets historia – om den är sann –
är den tristaste läsning som tänkas kann,
ty allt roligt som hänt genom tiderna
har at göra med individerna.*

Blandt de mest almindelige forbrydelser i det gamle Sverige var seksualforbrydelserne – der ofte ledte uvægerligt til dødsstraf i 1600-tallet. Hor, dvs. sex mellem to parter, som var

gift, men ikke med hinanden, gav også dødsstraf, men kunne ofte af landsretten forvandles til høje bøder, det tjente den fattige og soldatertørstige stat mere på. Forhold mellem to ugifte, mørkrænkning, enkekrænkning, samleje i utide med eller uden at avle børn var forbrydelser, der resulterede i både juridisk og kirkelig straf. At leve som homoseksuel har jeg ikke set noget eksempel på (forekom det ikke?), men det er vel ikke mere end 10-20 år siden det blev accepteret i vor kultur. I dag er ingen af disse handlinger strafbare, og de fleste anses heller ikke for umoralske i Sverige. Vore forfædre ville have ment, at vor tid er helt uden moral, hvilket visse fundamentalistiske muslimer og kristne måske vil give dem ret i.

Vi havde besøg af en amerikaner forleden dag, og vi talte om det, som for hundrede år siden med foragt blev kaldt "*stockholmsægteskab*" (på dansk "*leve på polsk*", red.) og som i dag kaldes samboende. Det forekommer bestemt også i et vist omfang i Amerika – men man taler ikke gerne om det, man bør være gift inden man flytter sammen, sagde vor gæst. Næsten som i Sverige for 50 år siden. Nogen har sagt "*Hvad er forskellen mellem moral og umoral?* – Svar: 50 år" Et andet svar kan være: 50 mil.

Er baggrunden for det strenge syn på seksualforbrydelser og tyveri i fattige samfund, at folk lever nær sultegrænsen? Der behøves måske kun nogle års misvækst, tyveri af en skæppe sæd og en ekstra mund hos et faderløst barn at mætte, for at familien kan rammes af sult, og af sygdomme, som følger med sulten. Når den risiko mindskes, højnes moralen.

Det jeg tænkte med disse linier var for det første: Der er håb om, at vi hen ad vejen kan lære at forstå hinanden, blot vi får 50 år til det. For det andet: Vor tid vender nok op og ned på Uppsala Universitets motto og siger "*At tænke rigtigt er stort, at tænke frit er større. Eller?* Måske er det sådan i vor kultur at intet er rigtigt, intet er helligt, vi har forladt alle faste værdier og blevet moralske nihilister? Er det kun af det gode? Slægtsforskning kan give livsperspektiv."

På dansk ved Bent Jensen

Ny og hurtigere forbindelse.

Nu er Arkivalieonline flyttet til en ny og hurtigere forbindelse med kraftigere webservere. Der vil snarest komme flere kirkebøger og folketællinger på.

I efteråret 2002 kunne Statens Arkivers Filmningscenter takket være en særbevilling fra Kulturministeriet påbegynde digitaliseringen af kirkebøger og folketællinger med henblik på at gøre dem tilgængelige på Internettet. Der er ikke en fast tidsplan for, hvornår de enkelte sogne bliver klargjort, men det vil ske løbende. Alle kirkebøger ældre end 1892 bliver tilgængelige. De indscannes fra mikrokort. **Bemærk**, det kun er folketællinger, der hørte til kongedømmet, som bliver tilgængeliggjort på nuværende tidspunkt.

Følgende folketællinger er tilgængelige på www.arkivalieonline.dk: 1787, 1801, 1834, 1840, 1850, 1855, 1860. Af kommende folketællinger vil være 1845, 1880, 1890, 1916. Øvrige folketællinger vil ikke være omfattet af projektet. www.arkivalieonline.dk

Korrespondance fra Paris

artikel bragt 7. Januar 1893 i Nyt Haandværkerblad

Naar jeg i ledige Timer ofte tænker tilbage paa mit Hjem og min Fødeby, kommer jeg derved til at mindes, at der nu snart er gaaet det meste af to Aar, siden jeg forlod Kjøbenhavn, og da man fra flere Sider har opfordret mig til i nærværende Blad at give nogle Meddelelser om de Erfaringer, jeg har gjort under mit Ophold i Udlandet, vil jeg heller ikke undlade at efterkomme dette

Jeg maa dog først bede de ærede Læsere om Undskyldning, hvis disse Linier ikke skulde fuldt ud tilfredsstille dem, thi det er ikke let paa et sammentrængt Rum at give en Fremstilling af alle de mange Forhold, Paris frembyder; men det vilde glæde mig meget, om de maatte tjene til nogen Vejledning for de unge Mennesker, der ligesom jeg rejse til Udlandet for at uddanne sig videre i deres Haandværk.

Jeg forlod Kjøbenhavn i Begyndelsen af 1891 i en Alder af 18 Aar og begav mig til Paris for at uddanne mig videre som Skræder. Fra min Ankomst hertil og indtil Januar

dette Aar har jeg arbejdet som Skrædersvend i en engelsk Forretning. De engelske Moder og de engelske Skræderforretninger trænge sig nemlig nu til dags mere og mere frem i Paris. Tidligere var det de franske Skrædere, som dikterede Moden; nu skal alt, som skal være moderne, være engelsk – i det mindste af Navn. Som Eksempel kan anføres en af de største Ekviperingsforretninger, der findes paa Boulevarderne, og hvis Vogne man stadig møder rundt om i Paris' Gader. Den kalder sig *Old England*: "Gammel England".

Jeg maa betragte det som et stort Held, at jeg fik Arbejde ved min Ankomst hertil; thi dette falder ofte meget vanskeligt, især saa længe man ikke er Sproget mægtig, og det er vel kun de færreste danske Haandværkere, som inden deres Ankomst hertil have lært Fransk. Jeg raader derfor dem, der rejse til Udlandet, og som ikke ere vel udrustede med Sprogkundskaber, til først at besøge Tyskland, derfra England og senere Frankrig. Grunden hertil er, at hvis man ikke kan noget andet Sprog end sit Modersmaal, vil det være lettest at faa Arbejde i Tyskland. I London vil der dernæst findes mange tyske Mestres, saa at det er mindre vanskeligt dér end i Paris at finde Arbejde. Under Opholdet i London vil man altid lære noget Engelsk, og naar man kan dette Sprog, er det igjen lettere at faa Arbejde i Paris, hvor der, som sagt, er mange engelske Forretninger. Bedst er det naturligvis at medbringe nogle Forkundskaber hjemme fra.

Det Fag, hvori man vil have lettest ved at finde Arbejde her i Paris, naar man kommer som Fremmed hertil, er Bundtmagerfaget; det drives næsten kun med Udlændinge. Dernæst vil

jeg ogsaa nævne Skræderne; for dem gives der to Slags Arbejde, nemlig Herre- og Damearbejdet, af hvilke det sidstnævnte er det letteste og bedst betalte. Ogsaa rejsende Snedkere, Skomagere, Guldsmede og Uhrmagere have Udsigt til at kunne faa Arbejde til nogenlunde god Betaling her; men i andre Fag er det næsten umuligt for Udlændinge at faa Plads her.

Jeg maa dog oplyse, at det ingenlunde er i de største og bedst renommerede Forretninger, til hvilke man jo gjerne søger, fordi der som oftest er mest at lære dér, at man faar de bedst betalte Pladser. Fra Januar dette Aar har jeg saaledes en Tid lang været i en af de største Skræderforretninger, der findes i Paris, for dér at sætte mig ind i de forskjellige Arbejder, som forefalde i en saa stor Forretning, og jeg tror ogsaa at have haft et godt Udbytte af mit Ophold i den; men da der altid er en hel Del bedrestillede unge Mennesker, som søge den Slags Pladser, give disse i Reglen kun en meget daarlig Løn.

Til Slutning vil jeg anføre Adressen paa den hjælpsomme, forhenværende Formand i den skandinaviske Forening, der altid er rede til med Raad og Daad at staa de tilrejsende Skandinaver bi; det er Mr. *Løfvall*, 46 rue St. Anne.

Hermed slutter jeg med de bedste Ønsker for de af mine Landsmænd der i Fremtiden maatte søge hertil.

Paris, i December 1892.

Ærbødigst

A. J. Kronsell.

Adolph Johan Kronsell var søn af Skræddermester Carl Johan Kronsell, Gothersgade 53, Kbh. Da faderen dør i 1900, kommer han hjem fra Christiania (Oslo) og overtager forretningen. Han afhænder den imidlertid allerede i 1906, forlader kone og to børn og rejser til Sverige. Siden var ingen interesseret i at vide noget om ham.

Jeg har nu fundet ud af, at han døde i Ronneby i Blekinge d. 23. dec. 1955.

Af Aino Kronsell

Historien bag Mors Dag

Den første, som fik ideen til en særlig dag for mødre, var den amerikanske forfatterinde og kvindevalgretsforkæmper Julia Ward Howe fra Boston (1819-1910), kendt som tekstforfatter til "Battle Hymn Of The Republic". En del af hendes idé var, at oprette en "Mors Dag", der også skulle være en dag, hvor ønsket om fred blev markeret. Dette blev udtrykt i en proklamation, som hun udsendte i 1870. To år efter fremsatte hun tanken om en årligt tilbagevendende Mors Dag. Julia Howes ide kan have været påvirket af den unge Anna Marie Reeves Jarvis kamp for at forene mødre i kamp for bedre sanitære forhold m.m. Men hendes "Mors Dag for Fred", som skulle ligge den 2. juni blev imidlertid ikke den dag, vi i dag kender som Mors Dag, der er 2. søndag i maj.

Julia Ward Howe

Bush har Svenske Rødder

Navnet er George Walker Bush. Nuværende præsident af Amerikas Forenede Stater. Han blev født d. 6. juli 1946 i New Haven i Connecticut i USA. Han er søn af forhenværende præsident George Herbert Walker Bush og hustru Barbara Pierce. Familien flyttede til Texas da Georg var to år gammel. George er den ældste søn af 5 søskende, Jeb, Neil, Marvin og Dorothy. Søsteren døde af leukemi i 1953. Georg giftede sig med Laura Lane Welch d. 5. november 1977 og de har sammen tvilling døtrene Barbara og Jenna.

Slægtsforskere i Amerika har nu fundet ud af at Georg W. Bush's rødder bl.a. stammer fra Sverige. En mand ved navn Måns Andersson udvandrede til Amerika i 1639.

Måns Andersson forlod Sverige med skibet Kalmar Nyckel som udgik fra Göteborg i oktober 1639. Det var skibets anden rejse til Amerika. Dengang tog rejsen 6 måneder på åbent hav, hvorefter de ankom til landet med de mange indfødte indianerstammer. Et land som ikke var organiseret på nogen måde og som dengang, hvor udvandringen var i sin spæde start, bestod af indfødte indianere og kriminelle. De fleste på båden dengang til Amerika bestod flest af soldater og straffefanger.

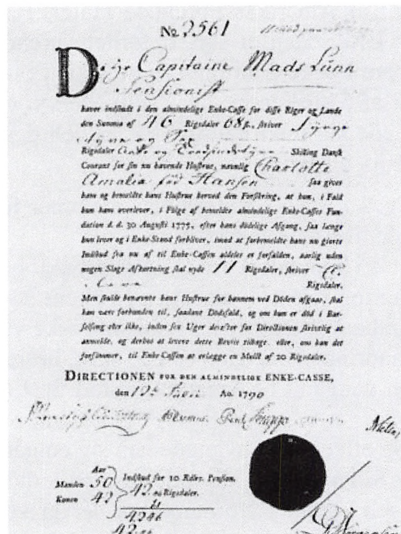
Det lykkedes Måns Andersson at finde sig et arbejde, og efter en tid byggede han sig en gård og nedsatte sig som tobaksavler. Gården kaldte han for Silleryd efter sin fødestavn Sillerud i Värmland. Måns Andersson slog sig ned i den svenske koloni i Nordamerika der lå ved Delawarefloden i de nuværende stater Delaware, Pennsylvania og New Jersey. Guvornøren i "Nya Sverige" tillod ikke handel med indianerne, og derfor gjorde Måns Andersson oprør og krævede mere frihed. Med 20 andre nybyggere forlod Måns Andersson kolonien og slog sin ned ca. 20 miles fra "Nya Sverige" i Maryland. Her kunne de frit handle med indianere og bygge som de lystede. Blandt andet byggede de en kirke, som stadig findes. Måns bosatte sig nu i en Hollandsk koloni, men vendte tilbage til "Nya Sverige", da denne fik ny guvernør. Her byggede han sig en ny gård, han kaldte Mountsfild. Den gamle gård havde han solgt til den nye guvernør. Måns Andersson blev senere inspektør for koloniens tobakshandel. De sidste spor af Måns Andersson beskrives af en hollandsk rejsende, der søgte ly hos ham. Han fortæller at sproget der blev talt hos familien var hollandsk, og at Måns var gæstfri, og de rejsende følte sig velkommen. Måns Andersson havde både hustru og børn, og Måns Anderssons søn var Christopher Månsson, men han kaldte sig Christopher Mountain. Christopher Mountain, fik en datter ved navn Ann Mounts.

Af andre slægtninge til Bush så skulle det være så sandt, at han er efterkommer af den adelige Spencer familien, hvor han er "17 x fætter" til Prins William af England. En anden fjern slægtning af hans 4 x tipoldemors efterkommere, er politikeren John Kerry. Ja, svenskerne jubler over nyheden om Bush's svenske ophav, men der er vist også en historie om at Anders Fogh Rasmussens har en jysk ane med navnet Bush. Så nu er spørgsmålet bare! Hvornår skal vi dansker juble, når vi finder ud af at Anders Fogh Rasmussen's amerikanske ane, måske er den samme som en af Georg Bush'es ane??.

Af Wikipedia samt Swedish Colonial Societ og Gitte Bergendorff Høstbo

Den almindelige Enkekasse er kommet på nettet

<http://www.fogsgaard.net/Enkekassen/Index.htm>

På ovenstående hjemmeside kan du søge online i ”Den almindelige Enkekasse”, hvem indbetalte og hvem fik penge udbetalt.

Du kan i basen søge under indskydende mænd og henholdsvis på fornavn samt efternavn og du kan søge på hustrus navn og efternavn.

Finder du det du søger vil du få fødselsdag og sted samt død og sted at vide. Desuden vil du få at vide om der forligger en dødsattest på Rigsarkivet fra din søgte person.

Desuden ligger der i pdf-fil, en meget flot afhandling om Etaternes demografi på Frederik VI's tid 1784-1839. Kan anbefales at læse.

Vi har tilladt os at havde klippet fra siden, for at bringe noget om hvad enkekassen var og dens historie

Efter kongelig resolution af 30. august 1775 blev Den almindelige Enkekasse stiftet. Enkekassen skulle afløse Land-Militair-Etatens Pensionskasse af 1739, der var rådet i økonomisk uføre på grund af, at udgifterne til enkepension og faderløse børn ikke kunne finansieres af medlemmernes indskud.

Den almindelige Enkekasse blev, som navnet antyder, udelukkende oprettet med det formål at kunne yde enkepension. Udover det landmilitære officerskorps skulle søfficerer samt kongeligt udnævnte civile betjente i kongens riger, hertugdømmer og lande tvangsmæssigt oprette en enkepension ved indgåelse af ægteskab. Kassen var endvidere åben for alle andre borgere, der måtte ønske at oprette en enkepension. Fastsættelsen af størrelsen af enkepensionen blev beregnet ud fra to forhold:

Pensionen skulle stå i forhold til den gage, som indskyderen oppebar. En enke efter en major havde standsmæssige krav, som en enke efter en portkontrollør i København ikke havde. For hvert trin opad i karrieren skulle indskyderen regulere enkepensionens størrelse med et tillægsindskud, således at enkepensionen kom i overensstemmelse med indskyderens nye gage. Enkepensionens størrelse udgjorde typisk 30 % til 50 % af mandens årlige gage, dog minimum 10 rigsdaler i sølv og maksimum 400 rigsdaler i sølv pr. år. Efter pengereformen i 1813 og inflationen blev maksimum hævet til 600 rigsdaler. Indskuddets størrelse blev, i modsætning til hvad der havde været gældende for den landmilitære pensionskasse, gjort afhængigt af indskyderen og hustruens alder samt aldersforskellen dem imellem.

Finansieringen af de udbetalte enkepensioner skulle foretages gennem tre indtægtskilder. Samtlige kongeligt ansatte, uanset om de blev gift eller ej, måtte afgive første måneds gage eller første måneds lønforhøjelse til Den almindelige Enkekasse. Dernæst indskuddet, der i princippet var en engang-for-alle indbetalt kapital til dækning af pensionen. Dette indskud kunne, afhængig af alderen på indskyder og hustru, beløbe sig til et eller flere års gage. Endelig, som den tredje og en meget vigtig indtægtskilde, forrentningen af den indskudte kapital.

Fundatsen for Den almindelige Enkekasse nødvendiggjorde, at der, i modsætning til den militære pensionskasse, blev stillet krav til udarbejdelse af mortalitetstabeller samt krav til indskyderne og disses hustruer, om at kunne dokumentere deres alder. Mortalitetstabeller var allerede under stor diskussion blevet udarbejdet i begyndelsen af 1770'erne. Disse var dog forholdsvis enkle og baseret på en gennemsnitlig forventet levealder og ikke på en differentieret mortalitetsprognose for hvert enkelt alderstrin. Forventningerne til den gennemsnitlige levealder var ens for begge køn. Det skal her pointeres, at enkekassens matematikere udmærket var klar over, at kvinder over en hvis alder gennemsnitligt ville leve længere end jævnaldrende mænd. Forudsætningen i mortalitetstabellerne var dog, at et stort antal kvinder mellem 20 og 40 år ville dø af barselsrelaterede sygdomme, og at dette, i sidste ende, ville betyde, at den gennemsnitlige levealder var ens for begge køn. Usikkerhedsmomentet omkring mortalitetslisterne bevirkede imidlertid, at enkekassen blev pålagt et krav om at registrere dødsdato på både indskydere og hustruer, uanset om enkepensionen kom til udbetaling eller ej. Dette ville sikre en fremtidig mulighed af en revision af mortalitetstabellerne ud fra historisk materiale.

Hvis en enke indgik i et nyt ægteskab, blev udbetalingen af pensionen standset, men blev genoptaget, hvis hun blev enke på ny. Pensionen forblev kvindens ejendom. Ved en eventuel skilsmisse blev pensionen udbetalt ved den fraskilte mands død, for så vidt kvinden ikke sad i ægteskab. Disse bestemmelser kan have spillet en rolle for enkers overvejelser om nyt ægteskab. Enkemænd skulle gøre fuldt indskud ved nyt ægteskab. Denne bestemmelse kan ligeledes have virket hæmmende på embedsmænds ønske om at indgå nye ægteskaber.

Allerede den 25. februar 1785 blev en ny indskudstabel udarbejdet, og endelig den 4. august 1788 blev fundatsen ændret således, at enhver, der nød løn fra kongens kasse og var kongeligt udnævnt, skulle oprette enkepension ved giftermål. Præster måtte ikke, under bødestraf på 100 rigsdaler, vie embedsmænd uden sikkerhed for indbetaling til enkekassen. Endvidere skulle alle embedsmænd, der tidligere ikke havde været omfattet af fundatsen og ikke havde sikret deres hustruer gennem anden pensionsordning, foretage indskud med tilbagevirkende kraft. Den nye fundats muliggjorde afdragsordninger for indskud på op til 12 år i stedet for de gældende 4 år. I praksis betød de nye bestemmelser, at alle præster, dommere, prokuratorer, fogeder samt ansatte ved hoffet og i oktrojerede selskaber blev omfattet af bestemmelserne.

Tabet af Norge i 1814 bevirkede, at Den norske Enkekasse blev oprettet ved en fundats af 20.3.1814 med samme regler og bestemmelser, som gjaldt for Den almindelige Enkekasse.

Efter forhandling om den norske andel af kapitalen i Den almindelige Enkekasse blev sagsakterne for samtlige indskydere med bopæl i Norge pr. 1. jan 1820, hvor hustruen fortsat levede, overført til Den norske Enkekasse i slutningen af 1820. Efter kun et års tid opgav man i Den almindelige Enkekasse at videreføre det statistiske materiale for disse personer.

Den almindelige Enkekasse ophørte med at modtage nye indskud i 1845, angiveligt på grund af, at de benyttede mortalitetstabeller var fejlbehæftede, og man dermed havde større pensionsudbetalinger, end der var dækning for i kapitalen. Den almindelige Enkekasse udbetalte den sidste enkepension i 1915.

I tidsrummet 1775 til 1845 blev der foretaget 21.185 indskud i Enkekassen fordelt på 16.003 ægteskaber indgået af 14.936 indskydere (mænd) og 15.888 hustruer. Fundatsrevisionen af 1788 bevirkede en massiv tilgang de efterfølgende fire år. Fra dette tidspunkt bør samtlige kongeligt udnævnte gifte embedsmænd være registreret i Den almindelige Enkekasse. Der er dog konstateret undtagelser.

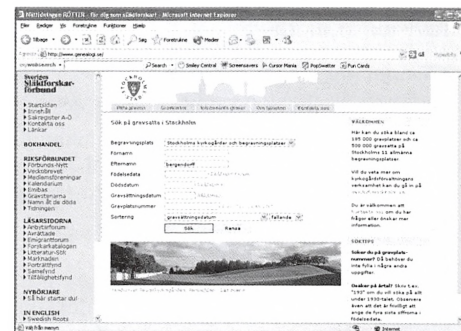
<http://www.fogsgaard.net/Enkekassen/Enkehistorie.htm>

Søg begravede i Stockholm i ny stor base fundet via Rötter

Her kan du søge blandt ca. 185.000 gravpladser og ca. 500.000 gravsatte på Stockholms 11 almindelige kirkegårde. Basen er tilgængelig på Rötter men har sin egen hjemmeside på www.hittagraven.stockholm.se. Vil du vide mere om kirkegårdsforvaltningens virksomhed, kan du søge på www.kyf.stockholm.se.

Stockholms kirkegårde indeholder også et stort antal grave af personhistorisk interesse. Her hviler nogle af de mange politikere, forfattere, skuespillere, industrimænd og opfindere f.eks.

Alfred Nobel, Gösta Ekman, Ingrid Bergmann og Siri Von Essen samt August Strindberg og Vilhelm Moberg. På Skogskirkegården hviler f.eks. Greta Garbo og på Galärvarvskirkegården hviler f.eks. ABBA's manager Stikkan Anderson.

Kilde: www.genealogi.se

Hotline

Hotline, goddag.

- Goddag, mit navn er Birgit Hansen. Jeg har et problem med min computer.
- Hvilket problem, Birgit Hansen ?
- Der mangler en tast på mit tastatur.
- Hvilken tast mangler?
- Det er æniki-tasten, der mangler.
- Hvad skal du bruge den til?
- Programmet siger, jeg skal bruge den.
- Hvad er det for et program?
- Det ved jeg ikke, men den skrev, at jeg skulle trykke på æniki-tasten.
- Jeg har allerede prøvet med ctrl, alt og tasten til store bogstaver, men det hjælper ikke.
- Hvad står der på din monitor, Birgit Hansen?
- Der står en blomstervase.
- Nej, du skal læse, hvad der står på monitoren!
- Der står "I B M" med store bogstaver.
- Nej, nej - jeg mener hvad står der direkte på din skærm? Mener du lampeskærmen?
Jeg går lige hen og ser efter.....(lidt senere)
- Nu har jeg set efter, men der står ikke noget...!
- Birgit Hansen,..... kig på monitoren, og læs for mig nøjagtigt, hvad der står skrevet derpå.
- Der står: (Birgit Hansen staver) "P l e a s e p r e s s a n y k e y t o c o n t i n u e".
- Nå...sådan, du mener "any key"-tasten. Din computer taler engelsk.
- Nej, den gør ikke. Når den siger noget, piber den bare.
- Tryk på Enter-tasten.
- Så, nu fungerer det. Det var altså "æniki"-tasten.
- Det kunne man godt have skrevet på den. hvordan kan jeg afslutte programmet?
- Ja - først er du nødt til at gå ud.
- Godt, lige et øjeblik.
- Nej, nej bliv ved telefonen, jeg mener..... Birgit Hansen!!! Hallo-Hallo.??? (lidt senere)
- Ja, så er jeg her igen. Jeg kunne næsten ikke høre dig ude på gaden.
- Du skulle jo heller ikke gå ud på gaden!! Jeg ville jo bare have dig til at lukke vinduet...!
- Hvorfor har du ikke sagt det straks. Vent lidt...
- Birgit Hansen!!!-Hallo - Hallo...!??
- Ja, nu er jeg her igen, skal jeg også lukke døren?
- Nej, Birgit Hansen.
- Det du skulle gøre, var bare at lukke programmet, men jeg tror det er bedre, hvis du også trækker stikket ud.
- Alt i orden, nu er det trukket ud. Hallo-Hallo - er du der? Komisk, nu er telefonen også død.

Altså de Hotline-folk, de aner da heller ingenting

Slægtshistorisk forening for
Storkøbenhavn
Red. Gitte Bergendorff Høstbo,
Obovej 14, 2730 Herlev.

91558 KHC
PER ANDERSEN
JYLLINGEVEJ 111
2720 VANLØSE

279

000

0
0
0
0
0
0
0
0

Indholdsfortegnelse:	Side
Foreningsoversigt	2
Årsberetningen 2005	3-5
Generalforsamlingen	6
Find slægtninge i hele verden	7-9
Finske krigsmedaljer	10-11
Her stod jeg og havde intet!	12
Dagmarhus	13-14
Mohammed	15-16
Korrespondance fra Paris	17-18
Bush har svenske aner	19
Den almindelige enkekasse	20-22
Hotline	23

Indhæftet i midten: Program for slægtsforskerdagen 11. november 2006

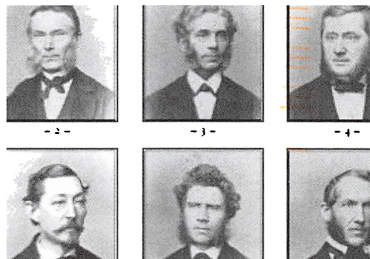
HJÆLP

I anledning af udstillingen "Det Danske Klaver - fra piano til forte" efterlyser Musikhistorisk Museum hjælp til at identificere de ansatte på Hornung & Møllers fabrik 1869. På hjemmesiden www.Historieonline.dk under emnet Aktuelt – Efterlysninger – Kender du ansatte fra Hornung og Møller, finder du en række billeder af ansatte fra fabrikken. Ved at hente Pdf-filen frem kan du se en række portrætter. Disse portrætter vil museet gerne have identificeret og det kunne jo være at du netop i din slægtsforskning har en evt. klavermager, en strænger og færdimager, en pudser eller en kassemager m.m.

Så skriv eller ring til Musikhistorisk Museum Åbenrå 30, 1124 København K

Telefon 33 11 27 26 e-mail: info@musikhistoriskmuseum.dk

Vi på redaktionen er også interesseret i at vide om vores læsere kan identificere portræterne.

Med denne lille gåde ønsker redaktionen alle læsere en rigtig god sommerferie.

To personer mødtes på en vej. "God dag fader!" siger den ene. "Ja, jeg er nok din fader, men du er ikke min søn," svarede den anden. Hvordan forholdt det sig?

fra Evald Tang Kristensen: "Danske Folkegaader", Struer, 1913